

[Socialministeren.]

der ifølge hele sit Beregningsgrundlag og efter alle de Udtalelser, der er fremsat af mig talrige Gange her, gaar ud fra det, man i det kapitalistiske Samfund hidtil har betragtet som normal Arbejdsløshed, og saa de Kriseforhold, hvorunder Arbejderne har levet det sidste Par Aar.“

Senere under den samme Forhandling svarer jeg den ærede Ordfører Hr. Christmas Møller saaledes — det er ganske særlig interessant, fordi det er det ærede Medlem, der optræder i Dag og kritiserer netop det Forslag, der er fremsat —:

„Det ærede Medlem sagde dernæst, om jeg dog ikke vilde indrømme, at Socialreformens økonomiske Rammer under alle Omstændigheder vilde falde, hvis man ikke skulde supplere den i en Krisetid med særlige Kriselove. Det har det ærede Medlem Ret i. Som fremhævet ved Socialreformens Fremsættelse, som fremhævet i Bemærkningerne dertil og mine Udtalelser senere er det givet, at man ved Beregningen af ethvert Lovforslag maa gaa ud fra visse normale Forhold i Samfundet og derudfra stille sine Tal op. Det er vi jo klare over.“

Paa et direkte Spørgsmaal fra det samme ærede Medlem Hr. Christmas Møller den 27. April i Aar siger jeg, Folketingstidenden Sp. 5366:

„Maa jeg dertil sige, hvad jeg vist for øvrigt har sagt før, at det er unægtelig min Mening, at man skal tilrettelægge en Socialreform efter det, man plejer at kalde nogenlunde normale Forhold, og at man ikke kan regne med, at et Samfund i Længden er i Stand til at ofre Snese og atter Snese af Millioner paa Understøttelseslovgivningen. Men hvordan det udvikler sig, det vil bl. a. afhænge af, hvorledes man fra anden Side stiller sig til de øvrige Foranstaltninger, der stilles Forslag om“.

og jeg nævner saa forskellige Lovforslag, om 40 Timers Arbejdsuge, om Tilskud til Merbeskæftigelse o. s. v. Endelig siger jeg Sp. 5385, hvor den ærede konservative Ordfører ogsaa havde udtalt sig, som om jeg mente, at Arbejdsløshedsforsikringen kunde holde til dobbelt saa meget, som den var beregnet til:

„Endelig udtalte den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, at jeg forberedte et ejendommeligt Tilbagetog med Hensyn til Socialreformen. Nej, jeg forbereder ikke noget Tilbagetog. Jeg har sagt her Gang paa Gang — men det nytter jo ikke, hvor tidt jeg siger det —,

at en Understøttelseslovgivning, selv om den er bragt i Orden, saaledes som Socialreformen er det, maa bygge paa det, Samfundet kalder nogenlunde normale Forhold.“

Jeg afviser derfor hele denne Kritik. Hvad jeg har udtalt, kan man ogsaa se i Dag i de to Kronikker, der staar i Gaar og i Dag i „Social-Demokraten“, og som jeg beder den ærede kommunistiske Ordfører læse; saa vil han se, at hans Fortolkning af Socialreformen ikke er i Overensstemmelse med dennes Ord og Bogstav. (*Aksel Larsen*: Til 100 pCt.). Ja, saa er det ærede Medlem ikke tilgængelig for Argumenter, hvad jeg ganske vist heller ikke har noget føleligt Indtryk af.

Jeg har udtalt Gang paa Gang, at efter Socialreformens Vedtagelse vilde der ikke komme almindelig Kriselovgivning. Men jeg har aldrig udtalt, at man ikke vilde kunne blive nødt til at underbygge en eller anden Gren af Forsikringen, fordi Forholdene var helt anderledes end de, hvorpaa den byggede. Det har jeg selvfølgelig aldrig kunnet udtale, og jeg vil gerne spørge de ærede Medlemmer, der nu søger at faa Befolkningen eller i hvert Fald deres egne Blades Læsere til at tro dette: Er det Deres Mening, at Socialreformen paa alle Omraader uden Hensyn til, hvilke Ændringer der sker, hvilke Kriser der indtræder, skal holde og skal være, som den er nu? Er det Deres Mening, at vi fra vor Side kan afvise ethvert Krav om Præmieforhøjelse, hvis det om 10—20 Aar maatte ske, hvad alting tyder paa, at Antallet af Aldersrentnydere stiger forholdsvis stærkere og stærkere, medens Antallet af dem, der kan betale, relativt tager af? Er det saa deres Mening at komme og sige: Vi har jo vedtaget en varig Ordning, hvorefter disse Præmier og disse Takster skal blive staaende stadig? Nej, saamænd er det ej. Saa vil de komme og sige: Det var under de og de Forudsætninger, de blev vedtaget. Selvfølgelig er det ikke givet nogen at udarbejde et Lovværk saaledes, at det er i Stand til uden Ændringer paa et eller andet Punkt at imødegaa alle de Forhold, der maatte indtræde.

Man vil hertil sige, som man ogsaa har sagt: Hvorfor i Alverden lavede vi det saa ikke om, naar det var under en Krisetid, det blev vedtaget? Jeg vil dertil svare, at jeg vilde have modsat mig, om man i Sommer vilde have lavet Socialreformen om efter Hensynet til dette Lovforslags Bestemmelser her, thi det er netop Meningen, at Socialreformen skal være den normale varige Ordning, den skal ikke inde-